

Nr 184.

Av herr Nilzon, Ivar, m. fl., om tryggnad av yrkesfiskares nyttjanderätt till av dem arrenderade fiskevattnen.

Genom den s. k. sociala arrendelagen åtnjuter brukare av mindre jordbruksfastigheter ett effektivt rättsligt skydd för sin nyttjanderätt till dessa fastigheter. Så är icke förhållandet med yrkesfiskare, som arrenderar fiskevattnen och som för sin utkomst är beroende av denna nyttjanderätt. Uppsägningen av fiskevattnensarrendet är icke kringgärdad med samma bestämmelser, som gäller i fråga om de jordbruksarrenden, som regleras av den sociala arrendelagen. Detta torde icke heller vara fallet, då nyttjanderätten till fiskevattnet är förbunden med arrende av en mindre jordbruksfastighet, där arrendet av jorden faller under den sociala arrendelagens bestämmelser. Enligt lagen om rätt till fiske erhåller arrendatorn nyttjanderätt till fiskevattnet samtidigt som han arrenderar jorden, såvida inte annat har avtalats. Detta torde få tolkas så, att ägaren har rätt att uppsäga arrendet till fiskevattnet utan optionsrätt för brukaren.

Det har under senare tid i åtskilliga fall inträffat, att yrkesfiskare, som arrenderat fiskevattnen under flera år, fått frånträda arrendet, emedan fiskevattnensägaren föredragit att arrendera ut fiskevattnet till någon fiskeklubb eller enskild person, som icke är yrkesfiskare utan vill använda nyttjanderätten för sportfiske. Yrkesfiskarna har i sådana fall berövats sitt näringsfång och stått utan möjlighet att fortsätta sitt yrkesarbete. Det är naturligt att fiskerinäringens folk känner otrygghet inför en sådan utveckling. Den lucka, som således synes finnas i vår lagstiftning, innebär enligt vår mening en orättvisa gentemot fiskarbefolkningen.

Ur sociala synpunkter anser vi det därför synnerligen berättigat, att de yrkesfiskare, som arrenderar fiskevattnen, tillerkännes trygghet för sin yrkesutövning. Frågan om hur detta bäst skall kunna åstadkommas synes oss böra bli föremål för utredning, helst så skyndsamt som möjligt. Det torde vara nödvändigt att genom en ändring av lagstiftningen om fiske och om nyttjanderätt till fast egendom skapa tryggare förhållanden för yrkesfiskare, som arrenderar fiskevattnen. Principerna för denna lagstiftning bör, i den utsträckning detta kan bli möjligt, ansluta sig till grunderna för den sociala arrendelagstiftningen.

Bihang till riksdagens protokoll 1953. 3 saml. Nr 184—200.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställas,
att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl.
Maj:t begära utredning angående möjligheterna att genom
ändrad lagstiftning trygga yrkesfiskares nyttjanderätt till
av dem arrenderade fiskevatten.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ivar Nilzon.

Fritiof Karlsson.

Patrick Nilsson.
